

Nr 166.

Godkänd av första kammaren den 7 maj 1927.

Godkänd av andra kammaren den 7 maj 1927.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner
om anslag till understöd åt friluftsläger för skolbarn.*

(Statsutskottets utlåtande nr 8, punkt 240.)

Till Konungen.

I två inom riksdagen väckta likalydande motioner (I: 139 och II: 211) har hemställts, att riksdagen måtte anvisa för budgetåret 1927—1928 ett reservationsanslag å 5,000 kronor att ställas till eklekasiastikdepartementets förfogande för understöd åt s. k. friluftsläger för skolbarn.

Till stöd för sin framställning hava motionärerna andragit följande:

”Bland de uppslag, som de senaste årens frivilliga arbete för vårt folks fysiska fostran medfört, torde den s. k. barnlägeridén vara en av de mest sympatiska och beaktansvärda. Idén går som bekant ut på att under någon del av sommaren samla skolbarn till lämpliga platser, där de under sakkunnig ledning intresseras för och öva sig i gymnastik, idrott, simning m. m. Ett sådant läger, för ej mindre än omkring 3,000 barn, var 1925 anordnat å Ljungbyhed i Skåne. Förra året var ett för mellan 400 och 500 barn anordnat å Trossnäs gamla mötesplats i Värmland och ett för omkring 200 barn å Alnö utanför Karlskrona.

Man torde utan överdrift kunna säga, att dessa läger även utanför den fysiska fostrans område skänka påtagliga vinster.

Samvaron mellan barn från olika delar av en provins, från stad och land, mellan barn, som växt upp under olika villkor, verkar i och för sig utvecklande. Särskilt är detta fallet, då samvaron äger rum under förhållanden, som framkalla det bästa hos barnen och som giva de friskaste och sundaste bland dem tillfälle att bliva ledande.

Den förtroliga samvaron lärare och barn emellan, som lägren skapa, verkar också utvecklande å båda parterna.

Lägeridén har också uppskattats av alla, som haft tillfälle sätta sig in i densamma. Ett bevis på dess värde är, att den särskilt rekommenderas i den senaste utredningen angående gymnastiska centralinstitutets omorganisation.

Det synes därför vara ett allmänt intresse av ej ringa betydelse, att lägeridén utvecklas och får tillfälle tillämpas i olika trakter av vårt land.

Detta kan dock ej ske utan ekonomiskt understöd.

Av bifogade berättelse över den ekonomiska verksamheten vid barnlägret å Trossnäs tiden 27 juni—4 juli 1926 framgår, att barnens avgifter varit

7 kronor för 8 dagar, under det kostnaderna per individ och dag gått upp till 2 kronor 54 öre.

Det är att förmoda, att denna kostnad, sedan man tillgodogjort sig förra årets erfarenheter, skall kunna väsentligen minska. Då barnens avgifter böra hållas så låga som möjligt, måste dock alltid betydande medel skaffas från annat håll.

Som berättelsen visar, bidrog staten till Trossnäs-lägret med 1,800 kronor. Dessa medel hava beviljats ur kungl. ecklesiastikdepartementets besparingar.

I år planeras läger i Landskrona, å Alnö, å Ränneslätt i Småland, i Malmköping, å Trossnäs och i Karsjö i Ångermanland.

Då vederbörande nu genom ecklesiastikdepartementet vänt sig till Konungen med anhållan om understöd, har departementet måst svara, att medel till understöd av mera än ett eller möjligen två läger ej står eller kommer att stå till buds. Som ansökningarna inkommit först i dagarna, hava de ej heller kunnat tagas i övervägande vid statsverkspropositionens avfattande.

En blick på berättelsen från Trossnäs-lägret giver vid handen, att lägren äro i hög grad beroende av sina statsbidrag. Erhålla de ej dessa, måste lägren inställas. Detta vore från flera synpunkter till skada. Bl. a. är det av vikt, att man så snart som möjligt och innan kronan eventuellt vidtager åtgärder för försäljning av de nedlagda mötesplatserna genom erfarenhet vinner klarhet i, huruvida dessa kunna komma det allmänna till nytta som förläggningsplatser för barnläger och i samband med dessa ordnade kurser för lärarpersonal.

Ett mindre anslag från staten synes sålunda motiverat.

Lägren äga rum under huvudsakligen juli månad. Ett av riksdagen för budgetåret 1927—1928 beviljat anslag kan därför komma årets läger till godo.”

I likhet med motionärerna är riksdagen av den uppfattningen, att anordnandet av ifrågavarande friluftsläger för skolbarn utgör ett synnerligen värdefullt led i ungdomens fostran i sund riktning. Att frågan om understöd för ändamålet bragts inför riksdagen genom enskild motion finner riksdagen icke böra utgöra något hinder för bifall till anslagskravet, helst som Eders Kungl. Maj:t tagit hithörande spörsmål under omprövning och i begränsad omfattning med till buds stående medel anvisat understöd till ifrågavarande verksamhet. Riksdagen, som funnit starka skäl tala för ett bifall till motionerna, får alltså anmäla, att riksdagen, med bifall till ovannämnda motioner (I: 139 och II: 211), anvisat för budgetåret 1927—1928 ett extra reservationsanslag å 5,000 kronor att ställas till Eders Kungl. Maj:ts förfogande för understöd åt s. k. friluftsläger för skolbarn.

Stockholm den 7 maj 1927.

Med undersätlig vördnad.